

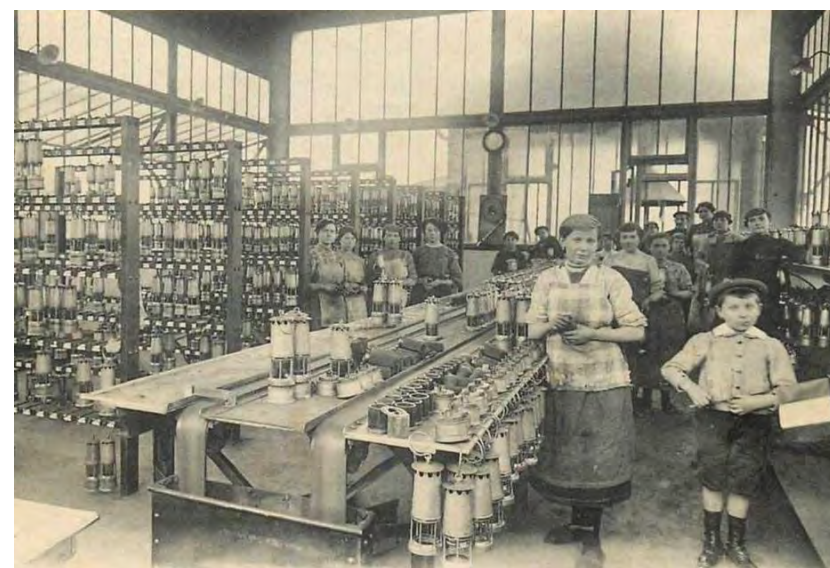
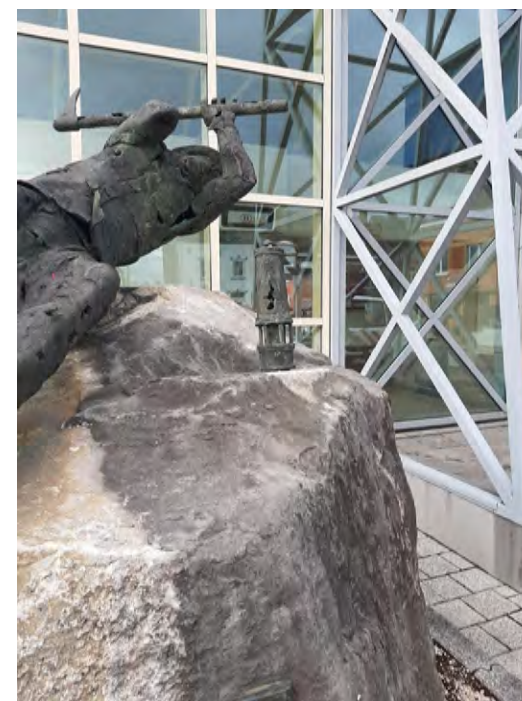
Mijn voorstel gaat over een kunstproject gebaseerd op de geschiedenis van de 'Oude Cité'. Ooit een boerderij, daarna huizen voor mijnwerkers, en tegenwoordig sociale woningen die voornamelijk worden bewoond door alleenstaande vrouwen. Eens aangekomen in Galmaarden in het station is het eerste wat je ziet een bronzen beeld van een mijnwerker, houweel in de hand, een lamp naast hem geplaatst. Een eerbetoon aan de mannen die in de ondergrondse mijnen in de regiowerkten.

Geïntrigeerd door het thema ging ik op onderzoek. Om te beginnen vroeg ik me af waar deze mijnwerkers naartoe gingen, aangezien er geen mijnen te vinden zijn in de directe omgeving. Ik ontdekte dat de mijnwerkers van Galmaarden, 157 mannen en vrouwen in 1910 en later meer dan 400, de trein naar Walenland namen en vandaar te voet verder gingen of de trein namen naar het centrumbekken gelegen in de provincie Henegouwen.

Ten tweede vroeg ik me af: En de anderen dan?

De vrouwen die zelf ook in de mijnen werkten, eerst als mijnwerkers, voordat een wet het verbod, daarna als sorteerders of in de lampenateliers. En niet te vergeten, de mijnwerkersvrouwen die een cruciale rol speelden in de grote stakingen en de strijd voor betere arbeidsomstandigheden. **Ik wil hulde brengen aan deze collectieve geschiedenis, aan deze vrouwen, aan hun werk en hun strijd.**

Een zekere Marie Mineur (1838-1923), een Waalse textielarbeidster, bleef tot vandaag beroemd in het Waalse mijngebied vanwege haar actieve bijdrage aan de verbetering van de arbeidsomstandigheden van mijnwerkers en arbeiders in textiel fabrieken. Veel later, in de jaren zeventig, nam een feministische beweging de naam 'Marie Mineur' aan als eerbetoon aan haar strijd en haar inzet. Deze 'Marie Mineurs' zijn de Waalse tegenhanger van de beroemde Vlaamse 'Dolle Minas'. Een Nederlandse beweging die zich verspreidde naar Vlaanderen en de naam aannam van Wilhelmina Drucker (1847-1925), bijgenaamd Dolle Mina, een van de eerste feministische naaisters. Het bijzondere van deze twee feministische bewegingen is hun verankering in het ar-

beidersmilieu waar ook hun twee inspiratiebronnen vandaan kwamen, Marie Mineur en Wilhelmina Drucker.

“We hebben deze naam aangenomen omdat het ons onderscheidt van vrouwenemancipatiebewegingen. Ons doel is inderdaad vooral vrouwen met een bescheiden achtergrond te bereiken. Arbeidersvrouw, arbeidsvrouw en dochter, onze beweging staat daarom ten dienste van de minder bevoorrechten.”

In de jaren zeventig verdwenen de twee bewegingen, maar ze lieten hun sporen en erfgoed na aan de volgende feministische generatie.

Voor het project in Oude Cité wil ik licht, en meer in het bijzonder openbare verlichting, gebruiken als creatief materiaal in directe verwijzing naar het werk van vrouwen in de lampen zerkplaats. Zonder te vergeten dat de patroonheilige van de mijnwerkers, Sainte-Barbe, een vrouw is die door haar vader is onthoofd en door de bliksem is gewroken.

Ik wil verschillende metalen lampenkappen ontwikkelen die op de bestaande straatlantaarns worden bevestigd, op plaatsen die met de architecten worden afgesproken. Er komt een centrale lantaarnpaal, ook opgehaald bij de gemeentediensten van Galmaarden om een plek van ontmoeting en gezelligheid te creëren.

Techniek en budget

De lantaarns en de lantaarnpaal worden teruggevonden of ter beschikking gesteld door de gemeentelijke diensten. De drie lampenkappen worden met behulp van een in metaal gespecialiseerde ingenieur van metaal gemaakt. Het staal is gepoedercoat door Gasapp voor weerbestendigheid.

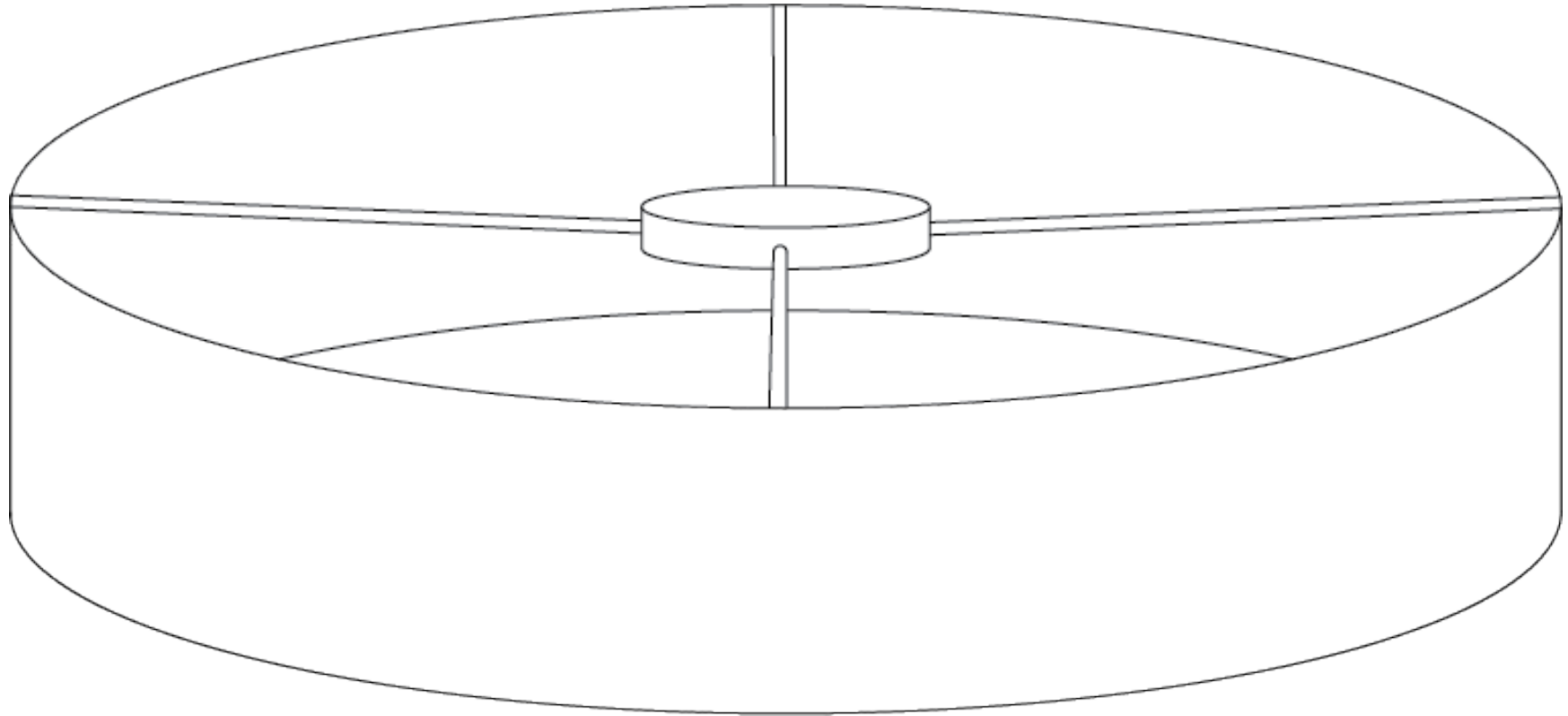
Productie : 7000 euros

Installatie en transport : 3000 euros

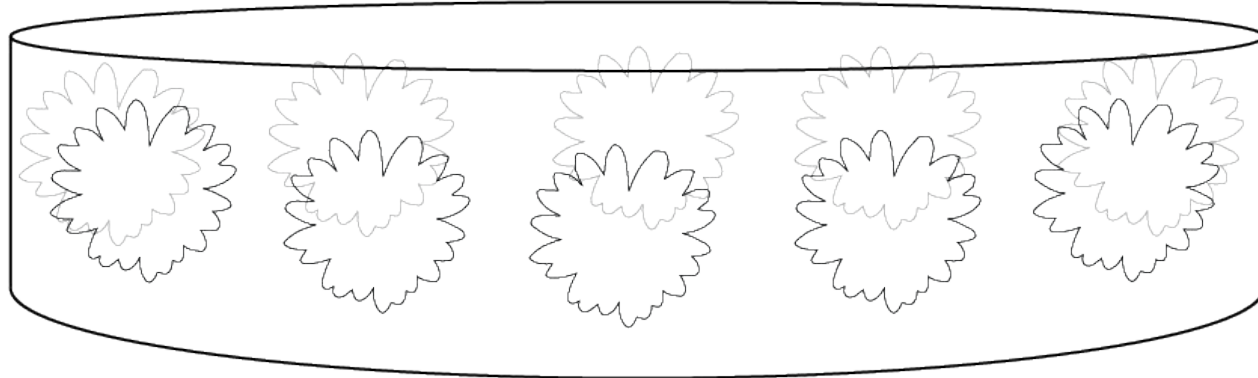
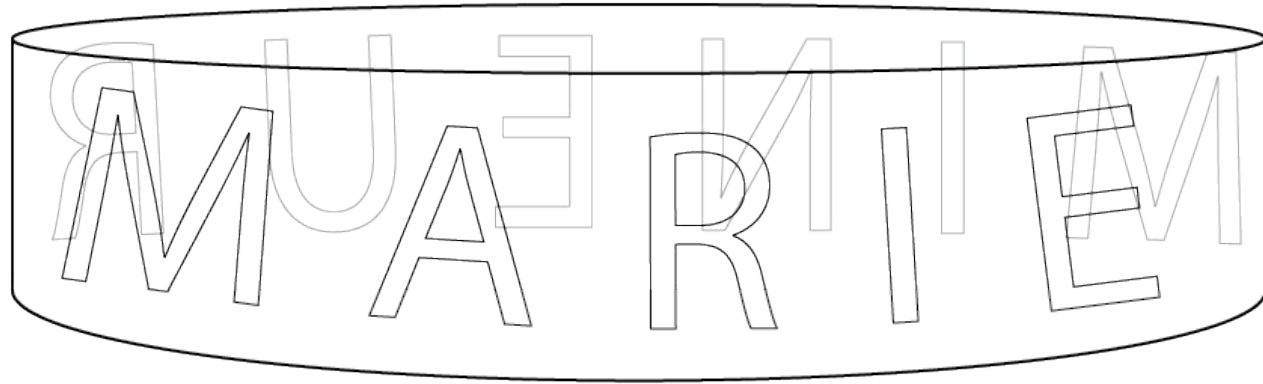
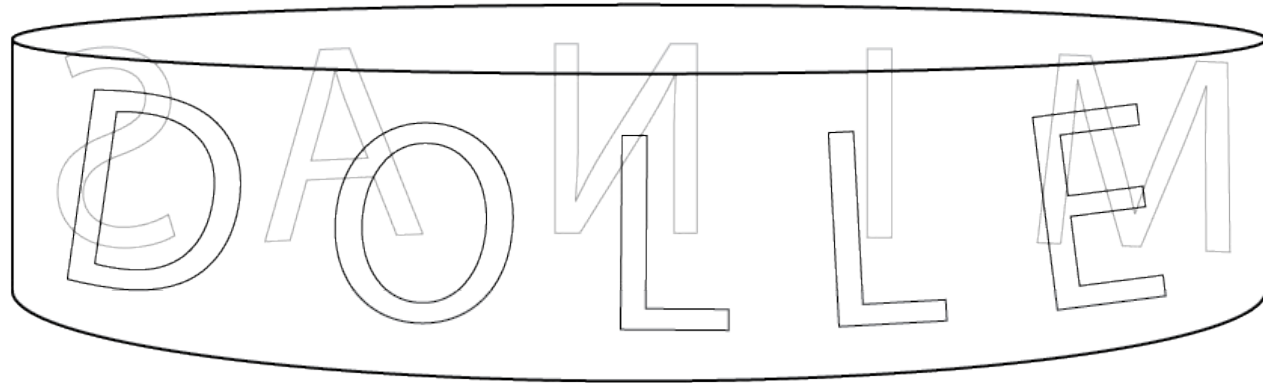
Artistieke bijdrage : 10 000 euros

Principe van de sabbatdag

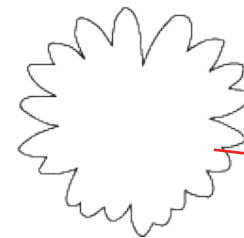
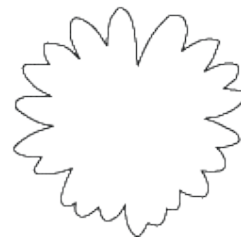
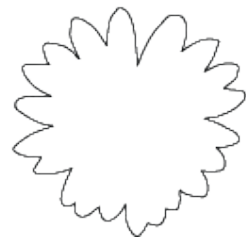
3 metalen lampenkappen

3 inschrijvingen

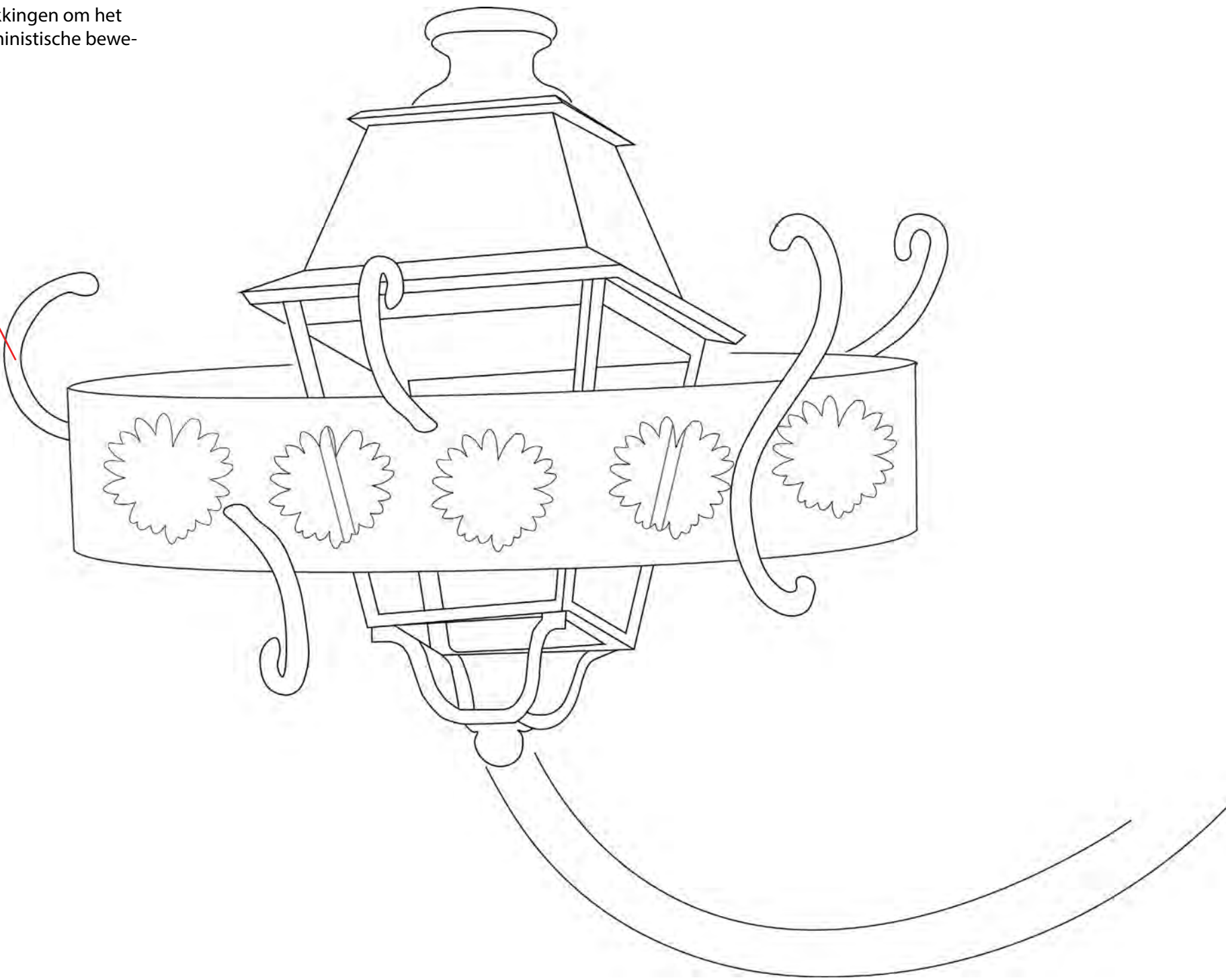
DOLLE MINAS

MARIE MINEUR

Verwijzing naar de huidige architectuur van de Oude Citee, maar ook naar het idee van patroon en decoratie, vaak beschouwd als een secundaire en vrouwelijke kunst. Hier krijgt het een ereplaats.

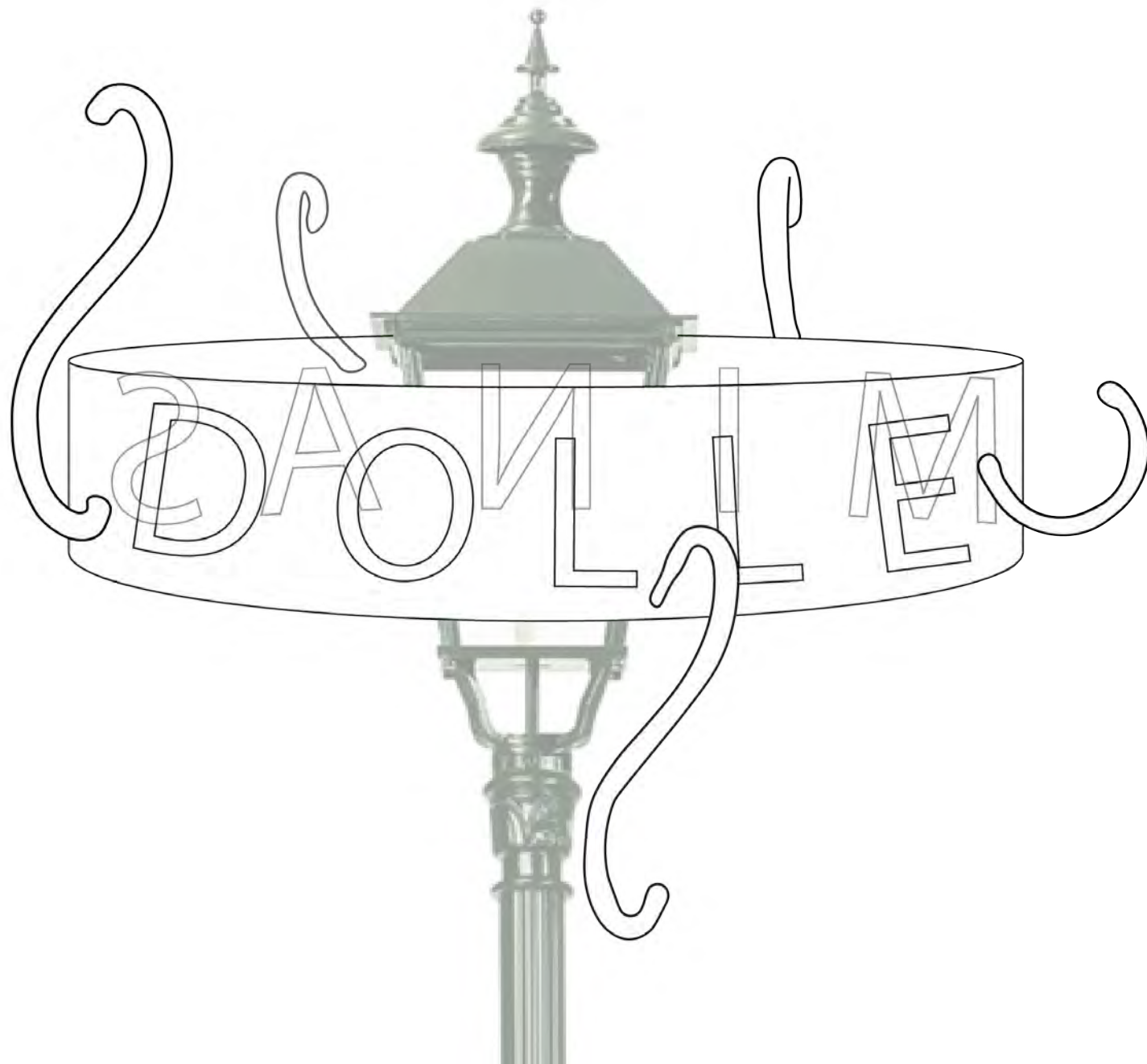
Takken, kapstokken, vertakkingen om het erfgoed van deze twee feministische bewegingen te symboliseren

De kleuren van de metalen elementen worden bepaald aan de hand van het gekozen architectuurproject.

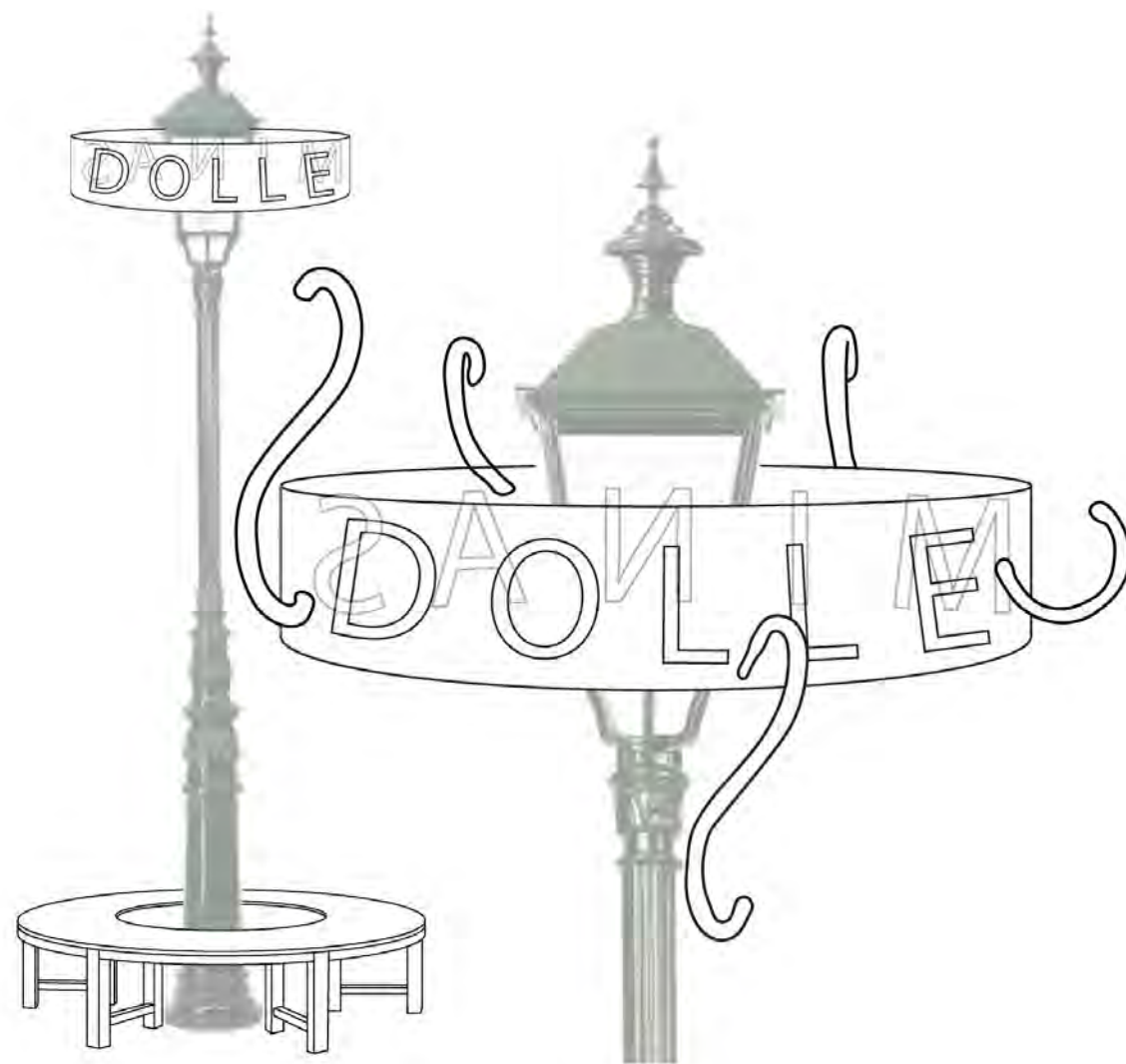
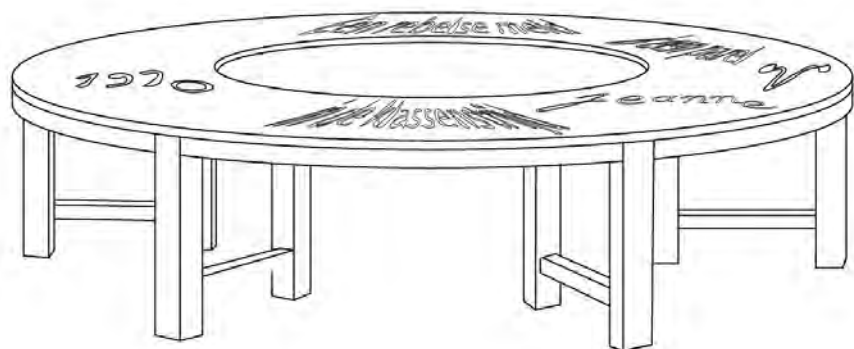

voorbeeld van gegraveerde inscripties over de geschiedenis van de Marie Mineur en de dolle Mina

1
Jeanne
1970

Bank in hout

2
Een rebelse meid is een parel in de klassenstrijd

een lantaarnpaal?
een kapstok?
een boom?
Een plaats van overdracht-
suitwisseling

